ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

Μολονότι τὸ μέγα θέμα τοῦ νέου ναοῦ τοῦ Πολιούχου μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῇ διὰ δόσεις τοῦ σημερινοῦ ἐράνου θὰ ἔχῃ διπλῆν ἀξίαν: Πρῶτον, θὰ ἐνισχύσῃ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν. Δεύτερον, θὰ καταδείξῃ εἰς τοὺς ἁρμοδίους τὸν διακαῆ πόθον τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ὅπως ὁ ναὸς τοῦ Πρωτοκλήτου θὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς ἁρμοδίους εἰς ἔγκρισιν μέτρων λυσιτελῶν. Δι' ἀμφοτέρους τοὺς λόγους, εἶναι καθῆκον ἁπάντων τῶν Πατρινῶν νὰ προσφέρουν γενναιοδώρως εἰς τὸν σημερινὸν ἔρανον.

ΟΙ ΦΑΚΕΛΛΟΙ

Ἡ δικαιολογία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν μὴ χορήγησιν τῶν φακέλλων τοῦ Κυπριακοῦ πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως συνίσταται εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀπορρήτου «κατὰ τὸ στάδιον ἀνελίξεως». Ἐπειδὴ οἱονδήποτε θέμα ἀφ' ἧς τεθῇ καὶ μέχρις ὅτου διευθετηθῇ θεωρεῖται ὅτι εὑρίσκεται ἐν «ἀνελίξει», θὰ ἔπρεπε νὰ παρέχωνται τὰ σχετικὰ στοιχεῖα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν μόνον ὅταν τὸ ζήτημα θὰ ἔχῃ λήξει καὶ θὰ περιέρχεται πλέον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς...ἱστορίας. Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχῃ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ κ. Θεοτόκη, φαίνεται μᾶλλον ὅτι εὑρισκόμεθα εἰδικῶς κατὰ τὸν παρόντα χρόνον, ἐνώπιον συγκεκριμένων «ἀνελίξεων» τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἐπιβάλλεται νὰ τεθοῦν ὀδται ὑπ' ὄψει τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δεδομένου ὅτι ὑπάρχῃ καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν διαφύλαξιν τοῦ ἀπορρήτου. Τὸ ἀντίθετον, μοιραίως, θὰ προεκάλει ὑποψίας εἰς βάρος τῆς κυβερνήσεως. Διὰ τοῦτο ἦ πρέπει νὰ δοθοῦν οἱ φάκελλοι ἢ νὰ κληθοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων δι' ἐνημέρωσιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Ὄχι μόνον πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς κυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ τροφοδοτῆται ἡ τακτικὴ τῶν ψιθύρων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην τῆς συμπαραστάσεως ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ἐν πλήρει συμφωνίᾳ ἐπὶ τῆς ἀκολουθουμένης πολιτικῆς.

Η ΑΛΓΕΡΙΑ

«Τὸ τέλος ἐπιστέφει τὸ ἔργον», λέγουν οἱ Γάλλοι. Ἐάν, λοιπόν, ἡ Ἑλλὰς ψηφίσῃ εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ὑπὲρ τῆς διαγραφῆς τοῦ ζητήματος τῆς Ἀλγερίας, θὰ ἔχῃ, μὲ τὸ οἰκτρὸν αὐτὸ τέλος, ἀνατρέψει καὶ στιγματίσει τὸ μέχρι τοῦδε ἔργον της ὑπὲρ ὅλων τῶν λαῶν ποὺ ζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν των. Καὶ ταυτοχρόνως θὰ ἔχῃ στερηθῇ τοῦ δικαιώματος νὰ ζητήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀντιαποικιακῶν Κρατῶν ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ. Ἂς προσέξῃ ἡ Κυβέρνησις.

Η ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ Κολομβία, ἀναλαβοῦσα τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν διαγραφὴν τοῦ ζητήματος τῆς Ἀλγερίας, ἐπιδιώκει οὕτω νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπάνοδον τῆς Γαλλίας εἰς τὸν ΟΗΕ ἐπειδὴ φρονεῖ ὅτι «ἄνευ τῆς Γαλλίας, τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη δὲν ἔχουν λόγον ὑπάρξεως». Ἡ Ἑλλάς, τοὐλάχιστον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τόσον ἀθλίαν ἐπιχειρηματολογίαν. Ἀλλοίμονον ἐὰν ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διαδαχθῇ δι' ἑνὸς τοιούτου προηγουμένου ὅτι ὀφείλει νὰ μὴν ἐνοχλῇ καμμίαν ἀπὸ τὰς μεγάλας δυνάμεις, ἵνα παρατείνῃ τὴν ὕπαρξίν του. Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη δὲν θὰ ἔχουν πλέον λόγον ὑπάρξεως, ὄχι ἄνευ τῆς Γαλλίας ἢ οἱασδήποτε ἄλλης μεγάλης δυνάμεως, ἀλλὰ ἄνευ τῶν ἰδεῶν διὰ τὰς ὁποίας ἐθυσιάσθησαν οἱ λαοί. Καὶ οἱ λαοὶ ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὄχι διὰ τὴν παράτασιν τῆς Γαλλικῆς κατοχῆς τῆς Ἀλγερίας.

Ο ΑΘΩΟΣ

Ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὸ Λονδῖνον ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἄγγλοι εὑρίσκονται πρὸ διλήμματος: Νὰ ἐκτελέσουν τὸν Καραολῆν, θὰ ὀξύνουν τὰ ἀντιβρετανικὰ αἰσθήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ ἐπιδεινώσουν τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Κύπρον. Νὰ δώσουν χάριν, θ' ἀποθαρρύνουν τοὺς ἐν Κύπρῳ ἀστυνομικούς. Ὅταν ἐπεστράτευαν τοὺς Τούρκους ψευδομάρτυρας, δὲν ἐφαντάζοντο τοσαύτην ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς Κοινῆς γνώμης. Ἔπρεπε, δμως, νὰ γνωρίζουν ποῦ ὁδηγεῖ ὁ δρόμος τοῦ αἵματος καὶ νὰ μὴ τὸν διανοίξουν διὰ τῆς καταδίκης ἑνός, μάλιστα, ἀθώου.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ ἡ μελετωμένη ἐνοποίησιν τῇ διεθνοῦς καὶ εἰσπράξεως τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν, θὰ προκύψουν «οβαρὰ οἰονομίαι» εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως τῶν ὀργανισμῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, φαντάζεται κανεὶς τί εἴδους οἰκονομίαι θὰ προέκυπτον μὲ τὴν ἐνοποίησιν ὄχι ἁπλῶς τῆ; ὁπηρεσίας εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν, ἀλλὰ ὁλοκλήρων τῶν ὀργανισμῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὀρθῶς ἀντελήφθη ὅτι εἰς τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς γίνεται σπατάλη ἐξ αἰτίας τῶν ἀναποφεύκτων ἰδιαιτέρων ὑπηρεσιῶν εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Ἀντὶ δμως νὰ περιορίσῃ τὰς φιλοδοξίας του εἰς τὴν ἐνοποίησιν «ἐσκαντοφόρων» οἱ ὁποῖοι ἐμπνέουν τὸν τρόμον εἰς τοὺς; ἐπιχειρηματίας, διατί δὲν μελετᾷ τὸ θέμα τῆς γενικῆς ἐνοποιήσεως ὅλων τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων καὶ τῆς καταργήσεως τῶν ἑκατοντάδων ἐπικουρικῶν; Θὰ συμφωνήσωμεν ὅτι δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν χρόνου, ἀφοῦ μετέχει κυβερνήσεως προσκλογικῆς, ἀλλὰ ἂς κάμῃ τὴν ἀρχήν.

ΟΙ ΑΦΕΛΕΙΣ

Ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀποκαλεῖ «ἀφελεῖς» τοὺς παρασυρομένους ἀπὸ τὴν ἄνοδον τῆς χρυσῆς λίρας. Ἀτυχῶς, μὲ τέτοια «ξόρκια» δὲν θεραπεύεται ἡ χρυσοφιλία τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἐνισχύθη περισσότερον μετὰ τὴν ὑποτίμησιν τῆς δραχμῆς καὶ ἔτσι πλέον ἐνισχύεται μὲ τὰς κερδοσκοπικάς, ἔστω, διακυμάνσεις τῶν τελευταίων ἑβδομάδων. Ἔχει, βεβαίως, ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα τὴν δύναμιν νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν ἀγοράν, Καὶ ἄλλοτε δμως εἰδοποιήθησαν οἱ πιστοὶ τῆς λίρας ὅτι θὰ μετανοήσουν καὶ θὰ κλαύσουν, ἀλλὰ δὲν ἔπαθαν τίποτε...

Ἀνακοίνωσις ΔΕΗ

Ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ὑποβάλουν ἐνσφραγίστους προσφορὰς μειοδοσίας διὰ τὴν ἐκτύπωσιν σχεδίων εἰς φωτοτυπίας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς 29ης τρεχ. Πληροφορίαι Μαιζώνος 115.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΕΚΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ο ΧΕΙΜΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ

Ὁ χειμὼνας θεωρεῖται «νεκρὰ» περίοδος γιὰ τὸν τουρισμό. Ἀλλ' ἡ ἀντίληψις αὐτὴ εἶναι λαθεμένη.

Αὐτὴ ἡ ἐποχὴ — ὁ χειμῶνας — ποὺ θεωρεῖται ἀπὸ μᾶς κακῶς ὡς «νεκρὴ περίοδος» τοῦ Τουρισμοῦ, εἶναι γιὰ τοὺς Εὐρωπαίους καὶ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἴσα—ἴσα ἡ πιὸ ζωντανὴ περίοδος, γιὰ τρεῖς λόγους:

Πρῶτον. Γιατὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Βορρᾶ, ποὺ ζοῦν στὶς πατρίδες τους στὰ χιόνια, στὶ βροχὲς καὶ στὴν ὁμίχλη, ἔχ πραγμα κυρίως ὀ·ειρεύονται, νὰ κατεύουν τὸν χειμῶνα ἐδῶ κάτω, γιὰ νὰ ζεσταίουν λίγο τὴ ράχη τους στὶς περίφημες χειμωνιάτικες ἑλληνικὲ, λιακάδες. Ὁ Γάλλος καὶ τόσοι ἄλλοι ἔχουν ὁμνήσει τὴν Ἰταλία καὶ τὴν Ἑλλάδα γιαυτὴ τὴ χειμωνιάτικη ἀνοιξι, ποὺ δὲν τὴ βρίσκουν ποτέ, ἀπὸ τὸ Σεπ ἑμβριο μέχρι τὸ Μάρτιο, ὅτε γιὰ μιὰ στιγμὴ στὶς δικρεινές τους πατρίδες. Ἀκόμη καὶ στὶ; ἐπιδρομὲ; τῶν Βορείων στὴν ἱστορία πρὸ; τὶς μεσημβρι·ὲ; χῶρες, ἔπαιξε ρόλο ὁ παντοτεινός του; πόθος «ν' ἀποκτήσουν μιὰ θέσι στὸν ἥλιο». Ἂν σήμερον τὰ μπουλούκια τῶν περιηγητῶν του; δὲν μᾶ; πλημμυρίζουν καὶ τὸν χειμῶνα, εἶναι περισσότερο γιατὶ δὲν διαφημί·αμε ὥ; τώρα ἐπαρκῶς εὐ·ὴ τὴν ἐποχὴ καὶ εἶναι γιατὶ δὲν ἔχουμε τὰ μέσα νὰ τοὺ δεχθοῦμε, νὰ τοὺς ἐξοικονομήσουμε.

Ἄλλος λόγος, ποὺ δὲν εἶναι νεκρὴ περίοδος ὁ χειμῶνας γιὰ τοὺ; ξένου, περιηγητάς, ἂν θέλουν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πατρίδα μας εἶναι ὁ ἑξῆς:

Ὅτι στὴν Εὐρώπη οἱ παντὸς εἴδους ἀδειοῦχοι δὲν παίρνουν τὴν ἄδειά τους ὅλοι τὸ καλοκαίρι, ἀλλὰ οἱ μισοὶ τὴν παίρνουν τὸν χειμῶνα. Βέβαια, ἐπειδὴ τὸν ἔχουν συ·ηθίσῃ, δὲν τὸν φοβοῦνται. Ἄπειρα ἔχουν τοῦ κόσμου τὰ χειμερινὰ σπόρ, μέσα σ' ἕνα περιβάλλον ἀνέσεω;. Ἀλλά, παρ' ὅλα αὐτά, πόσοι ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους ἀδειούχους δὲν θὰ ἤθελαν νὰ ἔλθουν στὴν Ἑλλάδα, μὲ τὰ θαυμάσια τοπία καὶ τ' ἀρχαῖα της, ποὺ προσφέρει μέσα στὶς χειμερινὲ; λιακάδες.

Καὶ ὑπάρχει ἀκόμα καὶ ἕνας τρίτος λόγος σεβαστότερος. Ὅτι τὸν χειμῶνα οἱ ξένοι βρίσκουν στὴν Ἑλλάδα πολὺ εὐκολώτερα κατοικία, παρὰ τὸ καλοκαίρι, ποὺ ἔρχεται μαζὶ πολὺς κόσμος. Ὑστεροῦμε βέβαια σὲ πολλὰ καὶ στὰ ξενοδοχεῖα καὶ στοὺς ξενῶνες. Στὰ ξενοδοχεῖα τὸ ζεστὸ νερὸ γιὰ τὸ πλύσιμο εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τοὺ; Εὐρωπαίους. Καὶ στοὺ; ξενῶνες, εἴτε τῶν πόλεων εἴτε τῶν χωρίων, δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη συχνὰ οὔτε ἡ θέρμανσις. Ἀλλ' αὐτὰ διορθώνονται ἄμα τὸ καταλάβουμε καλά, ὅτι ὁ χειμῶνας δὲν εἶναι καθόλου «νεκρὴ περίοδος» γιὰ τὸν Τουρισμὸ στὴν Ἑλλάδα καὶ ἄμα προσέξουμε νὰ προσαρμοσθοῦμε σοβαρὰ σ' αὐτὸ τὸ φυσικὸ γεγονὸς καὶ νὰ λάβῃ τὸ Κράτος τὰ μέτρα ποὺ χρειάζονται.

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ ΙΚΑ

Διευκρινίζεται ἁρμοδίως ὅτι ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἀσθενοφόρου αὐτοκινήτου τοῦ ΙΚΑ — διὰ τὴν περίπτωσιν ποὺ ἐγράψαμεν χθὲς— δὲν ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οἱ ἰσχύοντες περιορισμοὶ διὰ τὴν κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, πρέπει νὰ παύσουν διὰ τὰ ἀσθενοφόρα ἐν γένει αὐτοκίνητα τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ι.Κ.Α. Αὐτό, ἄλλως τε, ἦτο καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ χθεσινοῦ μας σχολίου.

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἔκθεσις ζωγραφικῆς τῆς δ)ίδος Νίτσας Ἀντωνιάδη

ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Στὴν αἴθουσα τῆς Ἀμερικανικῆς Βιβλιοθήκης συνεχίζεται ἡ ἔκθεσι ἔργων ζωγραφικῆς τῆς δ. Νίτσας Ἀντωνιάδη. Νέα στὴν ἡλικία καὶ στὴν τέχνη ἡ δ. Ἀντωνιάδη παρουσιάζει 40 πίνακες, ποὺ οἱ περισσότεροί τους ἀποτελοῦν τὴν ποικίλη συγκομιδὴ τῆς καλλιτεχνικῆς προσπαθείας της τοῦ τελευταίου ἔτους (λάδια, ἀκουαρέλες, παστέλ, τοπία, νατὺρ—μόρτ, προσωπογραφίες). Οἱ συστηματικὲς μελέτες τῆς καλλιτέχνιδος ὑπῆρξαν ὀλιγοχρόνιες, ἀλλὰ τὸ ταλέντο της ἀναπληρώνει κατὰ τὸ μέγιστο μέρος τὶς ἐλλείψεις ποὺ φυσικὸ εἶναι νἄχῃ ἀπὸ ἀπόψεως θεωρητικῆς καταρτίσεως καὶ ἀσκήσεως. Ἀκόμη πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ δ. Ἀντωνιάδη διαλέγει τὰ θέματά της μὲ εὐαισθησία (Νο 20 Τσιντόνιες), μὲ θάρρος (Νο 7 Ξεροπόταμο), μὲ πρωτοτυπία (Νο 12 Μέσα στὴν νύχτα λίγο φῶς). Ἀνακαλύπτει τὸ ὡραῖο ποὺ κρύβεται σ' ἕνα κλωνάρι πασχαλιὰ (Νὸ 17), ἢ σ' ἕνα φτωχὸ χωριατόσπιτο (Νο 6). Ἀποφεύγει τὰ ἐντυπωσιακὰ χρώματα, ἀλλὰ συλλαμβάνει συνδυασμοὺς λεπτῶν ἀποχρώσεων (Νο 18 Δύση στὸν Πατραϊκό, παστέλ) καὶ παρουσιάζει ἐπιτυχεῖς χρωματικὲς ἀντιθέσεις (Νο 5 Κρῖνοι). Στὴν τεχνοτροπία της δὲν διστάζει ἡ καλλιτέχνις νὰ προχωρήσῃ πέρα ἀπὸ τὸ κλασσικό, ἀλλὰ μὲ βήματα συγκρατημένα, χωρὶς νὰ πλησιάζῃ τὶς ὑπερβολὲς τοῦ μοντερνισμοῦ ποὺ δὲν ἀνέχεται ἡ καλαισθησία τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἐποχῆς μας. Τὸ ἔργο τῆς δ. Ἀντωνιάδη φανερώνει τὴν καλλιτέχνιδα ποὺ βρίσκεται στὸ στάδιο τῆς ἀναζητήσεως ἐκφραστικῶν μέσων γιὰ τὴν πηγαία της ἐμπνευση. Παράλληλα ἀποκαλύπτει ὅτι ὑπάρχει στὴν νεαρὴ ζωγράφο ἡ «ἱερὴ φλόγα», ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητη χειραγωγὸ στὸν δύσκολο δρόμο τῆς Τέχνης.

W

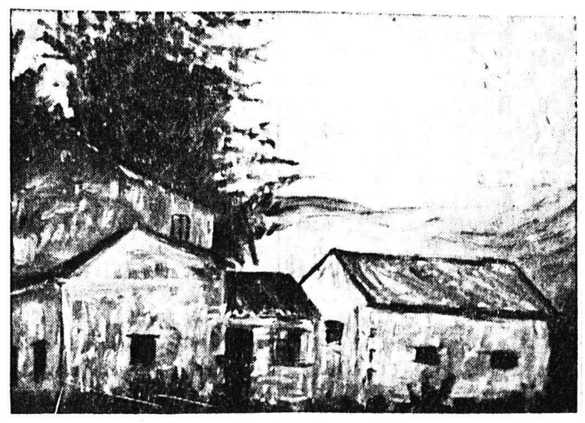

«Σπίτια στὸν Κόκκινο Μύλο» ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς δ)ίδος Ἀντωνιάδη

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον

Σήματα ταυτότητος τῶν Γερμανοπαίδων

ΒΟΝΝΗ. Κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος ἀνεκοίνωσε ὅτι ἡ δυτικογερμανικὴ κυβέρνησις σχεδιάζει νὰ διανείμῃ σήματα ταυτότητος εἰς τοὺς Γερμανόπαιδας, διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός των εἰς περιπτωσιν ἀτομικῆς ἐπιθέσεως ἢ ἄλλης καταστροφῆς. Ἡ διανομὴ τῶν σημάτων θὰ ἀρχίσῃ συντόμως. Ταῦτα ἀποτελοῦνται ἐκ μεταλλίνων δίσκων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι χαραγμένα τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἡ διεύθυνσις, ὁ τύπος τοῦ αἵματος καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ κατόχου. Ἡ διανομὴ γίνεται ἐπὶ βάσεως μὴ ὑποχρεωτικῆς.

175 χιλιόμετρα διέσχισε ἕνας γάτος

ΧΑΡΡΙΣΜΙΘ. Ἡ ἀχαριστία τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ ζῶα των καὶ ἡ ἔλλειψις ἀγάπης πρὸς αὐτὰ ἀνταποδίδεται πολλάκις μὲ τελείως ἀντίθετα συναισθήματα ἐκ μέρους τῶν τετραπόδων. Συγκινητικώτατον δεῖγμα ἀποτελεῖ ἡ περίπτωσις τοῦ σχετικῶς νεαροῦ γάτου τοῦ Χάρρισμιθ, ὁ ὁποῖος ἀκούει εἰς τὸ ὄνομα «Τίγρις». Ὁ «Τίγρις» ἀνῆκεν εἰς ἀγρότην τῆς περιοχῆς, ὁ ὁποῖος τὸν ἐδώρησεν εἰς τὸν υἱόν του, ὅταν, ὁ τελευταῖος νυμφευθεὶς ἀνεχώρησε διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Νατάλ, 175 χιλιόμετρα μακρὰν τῆς πατρικῆς των οἰκίας. Ἡ ἀπόστασις αὕτη δὲν ἐφόβισε τὸν «Τίγριν», τὴν τρίτην δὲ ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν νέαν του «πατρίδα», ἀνεχώρησε διὰ τὸ ἀγρόκτημα ὅπου εἶχε γεννηθῇ καὶ ὅπου ἔφθασεν ὕστερα ἀπὸ ταξίδι ἑνὸς μηνός, βρώμικος, γεμάτος αἵματα, πληγὲς καὶ τελείω, νησιτικός.

Μία κυρία ἐγέννησε στὴ μέση τοῦ δρόμου

ΠΟΡΤ ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ. Μέχρι σήμερον ἔχουν συχνὰ ἀναγγελθῇ γεννήσεις μέσα εἰς παντὸς εἴδους μεταφορικὰ μέσα—τραῖνα, ἑλικόπτερα, λεωφορεῖα καὶ ἀεροπλάνα— ἡ γέννησις δμως, ἡ ὁποία ἀναγγέλλεται ἐκ Νοτίου Ἀφρικῆς, εἶναι πραγματικῶς πρωτοφανής. Μία νεαρωτάτη καὶ ὡραιοτάτη Εὐρωπαία, ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της, ἔτυχεν αἰσίως ἕνα εὐτραφέστατο ἀγοράκι: τὴν στιγμὴν καθ' ἣν διέσχιζε τὸν δρόμον ἀπὸ τὸ ἕνα πεζοδρόμιον εἰς τὸ ἄλλο, ἐνῷ γύρω της τὰ αὐτοκίνητα ἔτρεχαν μὲ ἰλλιγγιώδη ταχύτητα, τὰ κλάξον ἔκαναν δαιμονιώδη θόρυβον καὶ οἱ μικροπωληταὶ ἐγέμιζον τὸν ἀέρα μὲ τὰς φωνάς των. Πρὸ τοῦ ἀπροόπτου τούτου γεγονότος, ἡ κυκλοφορία ἐσταμάτησεν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν, λόγῳ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη διὰ νὰ ἴδῃ τὴν λεχὼ καὶ νὰ τῆς παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν. Αὐτοστιγμεὶ δὲ ἀνευρέθησαν σινδόνια, μαξιλάρια καὶ φορεῖον διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μεταφέρθη εἰς τὸ πλησιέστερον νοσοκομεῖον.

Πρῶτοι καπνισταὶ εἶναι οἱ Ἰάπωνες

ΤΟΚΙΟ. Οἱ Ἰάπωνες εἶναι ὁ λαὸς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος καπνίζει τὰ περισσότερα τσιγάρα καὶ ποῦρα. Τὸ κάπνισμα δὲ αὐξάνει ἀπὸ ἔτους εἰ; ἔτος μὲ συνεχῶς καὶ γοργότερον ρυθμόν. Οὕτω κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκαπνίσθησαν 1.000 ἑκατομμύρια περισσότερα τσιγάρα ἀπὸ τὸ ἔτος 1954! Ὁ μόνος ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτὴν εἶναι τὸ κράτος, καθότι ἔχει τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ. Τοῦτο διότι, οἱ καπνισταὶ προτιμοῦν τὰ εὐθῆ νὰ σιγαρέτα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ αὐξηθῇ μὲν ἡ κατανάλωσις νὰ ἐλαττωθοῦν, ὅμως, τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους ἀπὸ τὴν κατανάλωσιν καπνῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Αἱ γυναῖκες τῶν Πατρῶν ἐρωτοῦν: «Ἄγγλίδες μητέρες, γιὰ ποιὰ ἰδανικὰ πολεμοῦν τὰ παιδιά σας εἰς τὴν Κύπρο;»

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ Κας ΝΤΙΝΑΣ ΣΚΛΑΒΟΥ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν θανατικὴν καταδίκην τοῦ Κυπρίου πατριώτου Μιχαὴλ Καραολῆ ποὺ ὡργάνωσεν ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων Πατρῶν ὡμίλησεν ἐκ μέρους τῆς γυναικείας ὀργανώσεως τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων ἡ Κα Ντίνα Σκλάβου τῆς ὁποίας παραθέτομεν κατωτέρω τὸν λόγον. Αὔριον θὰ δημοσιεύσωμεν τὸν λόγον τῆς Κας Παπαδημητρίου. Ἡ κ. Σκλάβου εἶπε:

Ὅταν, εἰς τὰς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς ἐβροντοφώνει ὑπερήφανα τὸ ΟΧΙ εἰς τὸν Ἰταλὸν ἐπιδρομέα, ὅταν εἰ τὰς 6 Ἀπριλίου τοῦ 1941 ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ὤρθωνε τὸ ἀνάστημά της καὶ ἀνέκοπτε ἡρωϊκὰ τὸν δρόμον τῶν ὀρδῶν τοῦ Χίτλερ, αἱ Ἑλληνίδες ὑπερήφανες διὰ τὴν θυσίαν, σφίγγοντας τὶς καρδιές μας νὰ μὴ πονέσουν καὶ συγκρατῶντας τὰ δάκρυα στὶς ἄκρες τῶν ματιῶν, ἐβγάζαμε ἀπὸ τὶς ἀγκαλιές μας τὰ παιδιά μας, τοὺς συζύγους μας, τοὺς ἀδελφούς μας καὶ τοὺς ἐστέλναμε στὴ μάχη, νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴ λευτεριά! Γιὰ τὴ λευτεριὰ ἐπολεμήσαμε, μαζὶ μὲ τὰ παιδιά μας, κι' ἐμεῖς. Ἄλλες στὴν Πίνδο καὶ ἄλλες στὰ μετόπισθεν. Καὶ ὅταν ἦλθαν τὰ μαῦρα χρόνια τῆς Κατοχῆς, πάλιν καὶ τότε, οἱ Ἑλληνίδες, χτυπήσαμε στὰ κρυφὰ ἢ στὰ φανερὰ τὸν κατακτητὴ καὶ ἐσφίξαμε καὶ πάλιν τὶς καρδιές μας μπροστὰ στὶς νέες ἑκατόμβες θυμάτων ποὺ καθημερινῶς ἐθυσίαζαν τὰ αἱμοβόρα στίφη τῶν βαρβάρων.

Ἐβλέπαμε τὰ παιδιά, τοὺς ἄνδρες, τὰ ἀδέλφια μας, νὰ ἀντιμετωπίζουν μαρτυρικὰ τὰ ἐκτελεστικὰ ἀποσπάσματα καὶ ἐκάναμε σίδερο τὶς καρδιές μας, μὲ τὴν ἀπαντοχὴ τῆς πολυπόθητης λευτεριᾶς!... Καὶ πῶς τὴν περιμέναμε τὴ λευτεριὰ ἐτούτη!

«Θὰ μοιρασθᾶμεν τὴν κοινὴν νίκη» μᾶς εἶχε διαβεβαιώσει ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, χωρὶς ἐμεῖς νὰ τοῦ ἔχουμε ζητήσει τίποτε!

Ἐμεῖς ἐπολεμήσαμε χωρὶς νὰ ζητήσουμε ἀνταλλάγματα διότι, ὡς λαός, πάντοτε ἐπρομαχήσαμεν εἰς ὅλους τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας, μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ αὐτοθυσίαν, χωρὶς παζαρεύματα καὶ μικροϋπολογισμούς!

Ἀλλὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ, ἔπρεπε νὰ τὴν πάρωμε, ὅπως καὶ τὴν ἐπήραμε, εἰς τὰ σοβαρά, μιὰ καὶ δὲν τὴν εἴχαμε ἐπιδιώξει. Καὶ ἐξακολουθοῦμεν αἱ Ἑλληνίδες νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ φίλη καὶ σύμμαχος Ἀγγλία, ἂν πρὸς στιγμὴν ἐλησμόνησε τὴν πανηγυρικὴν ἐκείνην καὶ αὐθόρμητον δήλωσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ της, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ εἰς τὸ τέλος νὰ τὴν ἐνθυμηθῇ!

Δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Ἀγγλία νὰ λησμονήσῃ τὰς φιλελευθέρας παραδόσεις της. Αἱ Ἑλληνίδες δὲν λησμονοῦμεν ὅτι, Ἕλληνες καὶ Ἄγγλοι, ἐπολεμήσαμεν πάντοτε μαζὶ διὰ τὰ αὐτὰ ἰδανικά!

Δυστυχῶς, αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν τὸ ἐνθυμοῦνται αὐτὸ καὶ διὰ τοῦτο, τὰ εὐγενῆ παιδιὰ τῆς Βρετανίας, κινδυνεύουν νὰ μεταβληθοῦν εἰς τὴν Κύπρον μας εἰς ὄργανα καταδυναστεύσεως ἑνὸς ὑπερηφάνου Δικοῦ, μὲ ἱστορίαν χιλιάδων ἐτῶν, ἑνὸς Δικοῦ ὁ ὁποῖος δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὴν ἕνωσιν μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα!

Οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν ὅτι οἱ Ἕλληνες, μπροστὰ στὴν ἐλευθερία, θυσιάζομεν τὰ πάντα. Ἔχουν πλεῖστας ὅσας ἀποδείξεις περὶ αὐτοῦ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς τὸ τέλος παρὰ νὰ ὑποχωρήσουν ἀναγνωρίζοντες τὸ δίκαιόν μας.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὴν Κύπρον, ὁ ἀγών, ὁ δίκαιος καὶ εὐλογημένος ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀγὼν τῆς Ἐλευθερίας, μαίνεται. Εὐγενῆ Ἑλληνόπουλα προσφέρουν εἰς τὸν βωμὸν αὐτῆς τὰ ὡραῖα νειάτα των, θυσίαν ὑπὲρ τοῦ εὐγενεστέρου τῶν ἰδανικῶν!

Ἐξ ἄλλου, παιδιὰ τῆς Βρετανίας, προσφέρουν καὶ αὐτὰ τὴν ζωήν των, θυσίαν, εἰς ποῖον βωμὸν δμως; Αἱ Ἑλληνίδες, εἰς τὸ τέλος, θὰ εἶμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν θυσίαν τῶν φιλτάτων μας. Αἱ Ἄγγ